

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122203557
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8122203557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: V. P., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX, o zaplatenie 760,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 19Csp/57/2022-95 zo dňa 21.03.2023 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo súd“) rozhodol, cit.:

„I. Žalobu zamieta.

II. Náhradu trov konania žalovanému nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 7 ods. 1, 2, 16, 17, 20, § 11 ods. 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

3. Vychádzal zo zistenia, že dňa 22.1.2020 uzavrel Home Credit Slovakia a.s. so žalovaným na formulárovom tlačive Clubcard kreditná karta Premium Plus Tesco Finančné služby Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver, kde v časti týkajúcej sa údajov o žalovanom je uvedené, že je zamestnancom od XX/XXXX, býva vo vlastnom dome, ženatý, počet vyživovaných detí X, názov zamestnávateľa S. K., a.s., čistý mesačný príjem 850 eur, čistý mesačný príjem partnerky 450 eur. Žalovanému bola poskytnutá výška úverového rámca 850 eur s ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, mesačná úroková sadzba 2,19 %, výška mesačnej splátky 4 % z dlžnej sumy (minimálne 12 eur), RPMN 36,80 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 997,27 eur, frekvencia splátok 20. deň v mesiaci. Podľa úverovej zmluvy sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú. Z formulárovej zmluvy súd zistil, že v jej časti nazvanej „Zákonné informácie k Vašej zmluve“: bode 5. je uvedené: „V prípadoch, kedy máme dôvod požadovať predčasné splatenie úveru (Hlava 7 § 2 písm. b a c)) môžeme odstúpiť od zmluvy, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru alebo dohodnutý úver neposkytnúť.“ Podľa Hlavy 7 § 2 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu K. platných od 25.5.2018 v prípade, že sa dlžník oneskorí s plateným aspoň 2 splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace, musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru). Z formulárovej zmluvy súd zistil, že v jej časti nazvanej „Zoznamujeme Vás

zvlášť s týmito ustanoveniami úverových podmienok“ je uvedené, že: „ Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru).“ Z formulárovej zmluvy súd zistil, že v jej časti nazvanej „Prevzatie úverových podmienok“, je uvedené: „Neoddeliteľnou súčasťou vyššie uvedených úverových zmlúv sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom F. Vy, ako klient, týmto podpisom potvrdzujete, že ste s uvedenými podmienkami oboznámený, sú Vám všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považujete ich za dostatočne určité, prejavujete súhlas byť nimi viazaný a ďalej potvrdzujete, že ste uvedené podmienky prevzal, prípadne súhlasíte, že Vám budú poskytnuté na e-mail uvedený v tejto zmluve.“

4. Výzvou zo dňa 29.11.2020 bol žalovaný vyzvaný k uhradeniu dlžnej čiastky 77,63 eur s tým, že doteraz nereagoval na upozornenia v omeškanií so splácaním mesačných splátok, ani na výzvy k zaplaceniu dlžnej čiastky úveru č. XXXXXXXXXXXX. Upozornil vo výzve žalovaného, že v prípade ďalšieho omeškania bude po splnení podmienok podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru, vrátane jeho príslušenstva, ako aj nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky. Podľa podacieho hárku zo dňa 01.12.2020 list bol doručovaný žalovanému na adresu trvalého bydliska. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 28.01.2021 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie sumy 1.073,01 eur, a to najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy. Zároveň vo výzve uvádza, že spolu s ukončením úverovej zmluvy dochádza takisto k ukončeniu všetkých aktívnych poistení, pokiaľ boli k úveru zjednané. Podľa podacieho hárku zo dňa 29.01.2021 list bol doručovaný žalovanému na adresu trvalého bydliska. Listom zo dňa 22.07.2021 veriteľ oznámil žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 22.01.2020 v celkovej výške 1.092,61 eur, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 30.06.2021, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.07.2021, ktorá nadobudla účinnosť dňa 19.07.2021 na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., čiže na žalobcu. Pohľadávka bola postupníkoví postúpená aj s príslušenstvom a všetkými právami a povinnosťami, ktoré sú s ňou spojené. Podľa podacieho hárku zo dňa 23.07.2021 oznámenie bolo doručované žalovanému na adresu trvalého bydliska.

5. Na výzvu súdu žalobca predložil dôkazy o splnení odbornej starostlivosti podľa § 7 zákona 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy. Oznámil, že pôvodný veriteľ postupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou, predložil výsledok dopytu do nebankového registra klientskych informácií (NRKI) a výsledok dopytu do Sociálnej poisťovne, aj výsledok overovania bonity žalovaného, z ktorého vyplýva, že disponibilný zostatok po odpočítaní nákladov a splátok bol 135,73 eur, čo umožňovalo poskytnúť žalovanému úver so splátkou 34 eur. Z predloženého dopytu NRKI a Sociálnej poisťovne súd zistil, že veriteľ vychádzal z príjmu klienta 850 eur, od ktorého odrátal životné minimum vo výške 210,20 eur a životné minimum na 2 vyživované deti 142,02 eur, prihliadol k splátkam iným spoločnostiam vo výške 86 eur, ako aj k splátkam u veriteľa vo výške 144,05 eur, odrátal sumu 100 eur ako aj výšku splátky schváleného úveru 32 eur a stanovil tak zostávajúcu bonitu žalovaného vo výške 135,73 eur. Súd uviedol, že z predloženého dokladu vyplýva, že iné výdavky nezisťoval. Z predloženej úverovej správy súd zistil, že u žalovaného je evidovaných 22 odmietnutí žiadostí na splátkové úvery a existencia úverových zmlúv, splátkových úverov, kde je uvedená mesačná čiastka 230 eur, zostávajúca čiastka 11 540 eur., konštatuje sa existujúci osobný úver zo dňa 18.11.2019, ktorý mal byť ukončený dňa 20.07.2023, osobný úver zo dňa 19.11.2019 na celkovú čiastku úveru 550 eur, osobný úver zo dňa 17.12.2019 na celkovú čiastku úveru 2.500 eur a osobný úver zo dňa 29.03.2019 s výškou mesačnej splátky 144 eur.

6. Súd prvej inštancie z výsluchu žalovaného zistil, že spolu s rodinou žije v rómskej osade, je ženatý s manželkou X. majú spolu X detí, najmladšie vo veku X roka. S nimi žije X maloletých detí vo veku X roka, X rokov, X rokov, XX až XX rokov. Vie čítať, ale slabšie a pamätá si, že mu prišla nejaká ponuka na kreditnú kartu. Kolega mu ju prečítal, a tak išiel si ju vybaviť. Nerozumel tomu, čo to znamená zobrať si kreditnú kartu. Predtým nikdy kreditnú kartu nemal. V čase uzatvorenia zmluvy pracoval v spoločnosti S. K., ale už v tom čase sa hovorilo o prepúšťaní. Nepamätal si, či sa ho pýtali na počet detí, ale nevie prečo by mal povedať, že mali len X. detí. Na výdavky sa ho nikto nepýtal. Pýtali sa ho len na príjem, na príjem manželky sa nepýtali, ona v tom čase poberala len materský príspevok a rodinné prídavky. S rodinou stále žije v chatrči, nemá ani elektrinu, ani prívod vody. Kúri si v piecku, drevom z gátra. Nevie sa vyjadriť k tomu, či mu boli doručené výzvy k plneniu dlžnej čiastky aj ostatné písomnosti od žalobcu. Po nahliadnutí do výzvy zo dňa 28.01.2021 uviedol, že si nepamätá, aby mu takáto výzva bola doručená.

7. Súd po vykonaní dokazovania konštatuje, že skúmal to, či došlo k platnému k zosplateniu predmetného úveru alebo platnému ukončeniu tohto zmluvného vzťahu a konštatoval, že ani výzva zo dňa 29.11.2020 ani zosplatenie - výzva k splateniu celého úveru zo dňa 28.01.2021, pokiaľ by aj boli doručené žalovanému, nespĺňajú náležitosti určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu, lebo ani v jednom právnom úkone nie je uvedené, s ktorou splátkou by mal byť v omeškaní žalovaný, a prečo došlo k zosplateniu úveru. Z toho dôvodu súd považuje tieto právne úkony za neurčité a nezrozumiteľné podľa § 37 Občianskeho zákonníka.

8. Vo vzťahu k § 7 ZoSÚ dospel k záveru, že bola hrubo porušená odborná starostlivosť pre porušenie § 7 od. 20 ZoSÚ, čo vyplýva aj z výsluchu žalobcu, ako aj z Registra obyvateľov, z ktorého súd zistil, že ku dňu uzavretia zmluvy mal žalovaný 9 detí. Pokiaľ žalobca predložil výpis z registra NRKI, čím chcel deklarovať splnenie tejto povinnosti, odvádzal tvrdené výdavky len od neovereného a neprevereného údajá, o ktorom sa aj samotný žalovaný vyjadril ako o nepravdivom, resp. tvrdil, že niet dôvodu, prečo by uviedol, že má len X detí, pričom na výdavky sa ho pri uzatváraní zmluvy nikto nepýtal. Počet vyživovacích povinností, ktorý údaj je nevierohodný, nesprávny a ako taký mal vplyv na výpočet spôsobilosti žalovaného splácať tento dlh riadne a včas, znamená, že došlo k hrubému porušeniu odbornej starostlivosti pre nerešpektovanie § 7 ods.20 písm. b) ZoSÚ. Vzhľadom na v danom prípade konštatované hrubé porušenie odbornej starostlivosti je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, a takýto úver nemožno pred jeho splatnosťou postúpiť, aj keby bol platne zosplatený v zmysle § 17 ods. 1 ZoSÚ, a preto v danom prípade nie je daná aktívna legitímácia na strane žalobcu a súd žalobu z tohto dôvodu zamietol.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP, ale keďže žalovaný mal vo veci úspech, ale trovy konania mu nevznikli, tak mu náhradu trov konania nepriznal.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie podal z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces, nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 28.01.2021, v ktorom upozornil žalovaného, že si uplatňuje toto právo v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov. Zároveň žalovaného vyzval k úhrade pohľadávky. Postupca toto právo využil v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúcnosti stali splatnými.

11. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

13. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúca z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení, tvrdení o nesprávnom právnom posúdení a porušení procesných práv žalobcu. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

14. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval

správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor), znemožňujúca strane realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na faktickú meritórnú činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesenie z 13.08.2018, sp.zn. 4Cdo 104/2018).

17. Po oboznámení sa s obsahom spisu, skutkovým stavom tak ako bol zistený súdom prvej inštancie ako aj jeho právnym posúdením, mal odvolací súd, v zhode s názorom súdu prvej inštancie za to, že žalobca nebol v konaní aktívne vecne legitimovaným, keďže pohľadávka zo zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaným, nemohla byť predmetom postúpenia, nakoľko nešlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti úveru a predpoklady pre predčasné zosplatnenie úveru danými neboli.

18. Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky z Poštovej banky, a.s. na žalobcu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvy, t.j. 22.01.2020, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu realizácie úkonov smerujúcich k zosplatneniu úveru, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. 13. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorou sa v článku 8 uložilo členským štátom zabezpečiť, aby veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy.

21. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-449/13, CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus et al z 18.12.2014 uviedol, vykladajúc článok 8 smernice 2008/48/ES, okrem iného to, že poskytovateľ úveru musí v každom jednotlivom prípade s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam zvážiť, či sa jedná o príslušné informácie a či sú tieto informácie dostatočné pre posúdenie úveru schopnosti spotrebiteľa. V tomto ohľade sa dostatočnosť uvedených informácií môže líšiť podľa okolností, za ktorých dôjde k uzavretiu úverovej zmluvy podľa osobnej situácie spotrebiteľa alebo podľa čiastky úveru uvedenej v tejto zmluve. Toto posúdenie je možné vykonať pomocou dokladov o finančnej situácii spotrebiteľa, ale nie je možné vylúčiť, aby poskytovateľ úveru zohľadnil prípadne skôr získané znalosti o finančnej

situácii záujemcu o úver, avšak len ničím nepodložené prehlásenia spotrebiteľa nemôžu byť samé osebe kvalifikované ako dostatočné pokiaľ nie sú podporené žiadnymi dokladmi.

22. Pojem odbornej starostlivosti, v tomto zmysle je možné so žalovaným súhlasiť, nie je právnym predpisom definovaný. Podľa Najvyššieho správneho súdu Českej republiky odbornou starostlivosťou je povinnosť, ktorá je prejavom zásady profesionality platnej pre oblasť obchodného práva, ktoré predpokladá vyššie nároky na obchodníkov, čo sa týka ich vedomostí, znalostí a informovanosti (1 Afs 94/2009 z 30.09.2009). Podľa odvolacieho súdu odborná starostlivosť poskytovateľa úveru je starostlivosťou odbornou vtedy, ak nie je povrchná, ak nie je jej zmyslom expanzia kvantity bez ohľadu na kvalitu, a to nie len vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené taktiež. Východiskom pre rozhodnutie veriteľa o tom, či potenciálnemu dlžníkovi poskytne peňažné prostriedky ako úver alebo nie, by malo byť zhodnotenie reálnosti splatenia úveru a jeho ceny bez ohľadu na to, či je pojem odbornej starostlivosti v akomkoľvek zákone definovaný.

23. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a žalovaným nespochybného zistenia súdu prvej inštancie, žalovaný má deväť detí narodených v rokoch 2001-2020, teda v čase uzavretia zmluvy nemal vyživovaciu povinnosť len voči dvom deťom, žalovaný nebýva vo vlastnom dome, ale v chatrči v rómskej osade, pričom mal v čase uzavretia zmluvy ďalšie bankové záväzky vo výške 230 eur mesačne (zároveň u žalovaného bola 22-krát odmietnutá žiadosť o poskytnutie úveru), životné minimum zobral do úvahy len pri dvoch deťoch, teda v žiadnom prípade nemožno hovoriť o bonite žalovaného vo výške 135,73 eur, preto nie je možné dospieť k inému záveru než k tomu, že veriteľ zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru žalovanému nekonal pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver, dôsledkom čoho nebol oprávnený žiadať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

24. Z uvedeného dôvodu preto neboli splnené zákonné predpoklady pre prevod práv zo zmluvy, ktorú veriteľ uzatvoril so žalobcom pre absenciu zákonných predpokladov postúpenia pohľadávky, nesvedčila preto žalobcovi, tak ako uviedol súd prvej inštancie, aktívna vecná legitímácia v konaní.

25. Z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako rozsudok vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Správne rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania, odvolací súd podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil aj výrok o nároku na náhradu trov konania stotožňujúc sa s dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie.

26. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Naopak, fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).